

NETİCE

Hareketin sonucunun neden ibaret olduğu meselesi tartışmalıdır. Bu konuda doktrinde iki görüş bulunur.

- Neticenin Tabiatçı Anlayışı

Netice, hareketin doğal sonucudur, yani zaman itibariyle hareketten sonra gelen, dolayısıyla onunla nedensel olan ve algılanabilen dış dünyadaki bir değişikliktir.

- Neticenin Hukukî / Normatif Anlayışı

Neticenin hukuki / normatif anlayışına göre netice, zarar vermek veya tehlikeye sokmak suretiyle, hukukça korunan menfaatin ihlalidir.

NEDENSELLİK

Neticenin hareketten hasıl olması, hareket- netice arasında olgusal bir bağıntının kurulmasını zorunlu kılmıştır. Bu bağıntı, nedensellik bağı olarak ifade edilir. Nedensellik bağından ne anlaşılması gerektiği hususu ise nedenselliği açıklayan düşünceleri doğurmuştur.

Nedenselliği Açıklayan Düşünceler:

- Tabii Nedensellik Düşüncesi

Bu düşüncede, nedensellik bağıntısı kurulurken, neticenin her münferit şartı, yani neticeden önce gelen ve bulunmadığında gerçekleşmesine imkân vermeyen her şart, neden kabul edilir.

- Uygun Nedensellik Düşüncesi

Uygun nedensellik düşüncesi, nedensellik bağından, beşeri davranışın neticenin olmazsa olmaz bir şartı olması yanında, ayrıca onun neticeyi meydana getirmeye uygun, oranlı olmasını anlamaktadır.

- Beşeri Nedensellik Düşüncesi

Bu düşünce, insanın irade ve şuur sahibi bir varlık olmasına, bu temel niteliğinin onunla dış âlem arasında kurulan ilişkilerde nihai bir değeri haiz bulunmasına dayanmaktadır. Yani insan bu söz konusu egemenlik alanına giren neticelerden sorumludur. Nedensellik bağı da bu neticeler bakımından mevcuttur.

İhmalin Nedenselliği:

Tartışmaların varlığına rağmen, bugun genelde, ihmalin nedensel olduğu, yani ihmal suğlarında da nedenselliğin icra suğlarından farksız olarak ęozümlendiđi düşünölmektedir.

Neticeyi Önlleme Yüklömlölüđü:

Bir neticeyi meydana getirmekle, bir neticenin meydana gelmesine engel olmamak, sonuçta o neticenin meydana gelmesinin nedeni olmaktadır. Ancak, ortada bir yüklömlölük yoksa neticenin meydana gelmesini önlememek ceza hukuku bakımından önem arz etmez. Türk Ceza Kanunu'nda 83. madde buna bir örnek teşkil eder.